

FORUM

PASCAL DEBRUYNE

POLITIEKE WETENSCHAPPER EN
ONDERZOEKER ASIEL & MIGRATIE
ODISEE HOGESCHOOL

Wie is jouw buddy?

Het is 2001, paars-groen komt aan de macht en predikt de grote ideologische omwenteling: het individu zou bevrijd worden. Het inburgeringsdecreet dat Marino Keulen lanceert, wordt op liberale leest gestoeld, zelfredzaamheid staat centraal. Vandaag pikt Minister Bart Somers die draad weer op. Somers kiest ervoor om het Minderhedenforum te laten opgaan in een nieuwe werking, samen met JOIN.Vlaanderen. In de plaats komt 'een netwerk' dat constructief beleidsadviezen gaat geven, grotendeels los van de reële belangengroepen. 'Belangenvertegenwoordiging' en 'de politieke opdracht' komen onder druk. De laatste dominosteen van een 'emancipatorische aanpak' als rode draad in het minderheden decreet van 1998, valt.

De nieuwe participatieorganisatie zal inzetten op 'goede praktijken' die verandering teweegbrengen. De vraag is of die 'goede praktijken' ooit voorbij de structurele drempels geraken van het inburgerings- en integratiebeleid zelf? Denk aan de betalende inburgeringscursussen, de vertalers-tolken die betaald moeten worden, de vernauwing van juridische hulpverlening en het terugschrijven van de terugbetaling van onkosten van inburgeraars, zoals vervoer of crèche bij het Agentschap Inburgering en Integratie. Om maar de interne werking niet op te werpen, met trajectbegeleiders die zo diep in het rood werken en met een torenhoge dossierlast, dat kwaliteit voor het integratietraject geen garantie is.

Nog opvallender is de uitbouw van een vierde pijler van het Inburgerings- en integratiebeleid. Elke inburgeraar zal minstens 40 uur optrekken met een Vlaamse buddy. Het aanbod is optioneel voor wie werkt, studeert of vrijwillig een inburgeringstraject volgt. Iets wat ooit ontstond in de vrijwilligheid en daardoor ook werkt, wordt nu ingekapseld in een rigide inburgeringssysteem dat sinds 2013 onder overheidscuratele zit. Een zoveelste hoofdstuk van verstaatsing van een rijke integratiepraktijk die begon bij christelijke pioniers in het migrantenwerk in de jaren 60 en werd geprofessionaliseerd door sociaal werkers in de jaren 70 en 80.

Leve de buddy? In de praktijk werken buddies en vrijwilligers vooral diep in het rood. Buddywerk met nieuwkomers is vaak opboksen tegen de drempels van het beleid. Het leidt tot de vraag 'Who's your buddy?'. Het beleid alvast niet. ■

PAS HET WERK AAN, NIET DE MENS

MARC LEEMANS VOORZITTER ACV

We stevenen af op een half miljoen langdurig zieke mensen. Helaas schiet het debat over hoe we hiermee moeten omgaan alle richtingen uit. Er zijn de hardvochtige heelmeeesters die pleiten voor nog meer controle en voor het korten op de ziekte-uitkering. Dat soort kuren heeft echter nog niemand genezen.

'Uit cijfers van het Riziv blijkt dat de meeste werknemers uitvallen door psychosociale redenen en aandoeningen aan gewrichten, rug en pezen'

Veel beter is om langdurig zieke werknemers positief te stimuleren. Zodat ze, binnen hun mogelijkheden, opnieuw aan de slag gaan. Zorgen voor meer aangepast werk is daarbij cruciaal. Dat we deze piste vandaag te veel links laten liggen, blijkt uit de vele ontslagen wegens medische overmacht. Mensen worden dan ontslagen zonder opzegvergoeding en komen terecht in de werkloosheidsverzekering. Niets opgelost. Niets netjes. Van die valse oplossing moeten we echt af.

Maar het belangrijkste facet in het debat over de langdurig zieken blijft onderbelicht. Hoe voorkomen we dat zo veel werknemers ziek worden door

hun werk? Uit cijfers van het Riziv blijkt dat de meeste werknemers uitvallen door psychosociale redenen en aandoeningen aan gewrichten, rug en pezen. Hoe kunnen we dit voorkomen? Harder werken door het opsparen van verlofdagen of het weg-schenken van verlof, beide ingevoerd door de Wet Werkbaar en Wendbaar Werk van de vorige regering, zal dit niet oplossen. Integendeel, de afbouw van regelmatige rustpauzes tijdens de loopbaan zal de zaken alleen maar verergeren. Als het bedrijfsleven roept dat we iedereen nodig hebben en dat ook echt meent, dat ze dan ook daad bij woord voegen. En het werk en het werkritme afstemmen op de medewerkers. En niet omgekeerd.

Een ander teken aan de wand is het nog helaas eerder beperkte succes van de Vlaamse werkbaarheidscheques. Een uitstekend instrument om bedrijven die werk willen maken van minder belastende arbeid te ondersteunen. Het lage gebruik van de cheques voedt het vermoeden dat er in bedrijven weinig goesting is om meer werkbaar werk te creëren. Wedden dat men in vele gevallen niet eens weet hoe het gesteld is met de werkbaarheid van de jobs? Een verplichte periodieke meting van de werkbaarheid en een actieplan dat inspeelt op de alarmsignalen, kan zorgen voor meer werkbaar werk. Zo leggen we de focus op de aanpassing van het werk en de werkplek zelf. Want als we een problematische werksituatie niet aanpakken, dan is al de rest een doekje voor het bloeden.

Jouw kijk

Hospitalisatieverzekering

Ik las het artikel over hoe zeldzame ziekten meer zorgen vragen. Maar ik wil ook aandacht vragen voor het systeem van de hospitalisatieverzekeringen. Via mijn werkgever ben ik verzekerd in een collectieve polis. Die geeft heel wat dekking. Binnenkort ga ik op pensioen. Het enige dat ik kan doen is proberen om de huidige collectieve polis over te zetten naar een individuele, want de vrije markt is voor mij niet meer van toepassing omdat ik bij andere verzekeraars uitsluitingen opgelegd krijg.

L.W.H.

Het CM-Hospitaalplan sluit voor vergoeding geen voorafbestaande aandoeningen uit. Daarvoor wordt geen

hogere premie aangerekend. Wens je na je pensioen aan te sluiten bij CM-Hospitaalplan, dan kan dat. Voor je 66ste verjaardag kan dat ook nog aan een voordeligere premie.

Verantwoordelijk

Ik las met aandacht de opinie van Peter Wouters. Ik waardeer ten volle zijn standpunten inzake staatsvorming. Wie geen elf miljoen mensen kan of wil besturen, is geen federale positie waard. De heer De Wever schrijft ingewikkelde boeken over DNA en identiteit in coronatijden. De filosoof David Hume schreef in de 18de eeuw: 'Verantwoordelijk handelen is niet je verstand voortdurend aanscherpen, maar wel je gevoel voor lief en leed laten werken'. Dat ontbreekt

aan alle extremistische partijen, ook nu nog.

Guy van Haelst

Machteld

Actrice Machteld Timmermans pleit in de laatste Visie voor een wereld waarin geld niet bestaat. Dat is eigenlijk een wereld waarin 'ieder bijdraagt volgens zijn bekwaamheden en krijgt volgens zijn behoeften'. Ik ben het volledig eens met haar. Eigenlijk werkt ons socialezekerheidssysteem al volgens dat principe. In plaats van de sociale zekerheid af te slanken, kan men die dus beter nog uitbreiden.

Roger Liekens

Wat denk jij? Mail ons op lezers@visieredactie.be